

Solitud

Per Mireia Montes*

Són moltíssims els interrogants que se'm generen al voltant de com podem ajudar a un pacient que ens fa aquesta demanda. Com a professionals de la salut, se'ns demana una nova capacitat davant dels nous canvis socials. De fons però, hi viuen els valors de sempre; el respecte, la compassió, l'ajuda, la valentia i la solitud.

Aquesta última, se'ns dubte, pot ésser compartida tant per el professional com per la persona que fa la demanda de rebre ajuda per a morir. Com la podem pal·liar?

Penso que és important posar en valor a l'altre, i fins i tot posar en valor la xarxa en la que vivim, en la que convivim. És cert, sabut i repetit que és precisament per aquesta dimensió social que els humans som capaços de sobreviure en els situacions més hostils, tan físiques com psicològiques. Però donem poc valor a aquesta característica de la humanitat quan parlem de la mort, i menys encara quan parlem d'ajudar a morir. No és cert que no només convivim sinó que també *conmorim*. És en aquest conviure i *conmorir* que s'eixuga la solitud tant per al professional com per al pacient. Un acompanyament mutu i dialogant que abraça la dimensió més social de l'ésser humà.

*Mireia Montes es Infermera a l'Hospital Comarcal de la Selva i Llicenciada en Antropologia social i cultural